

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/27/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511212510
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7511212510.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO XX XXX XXX, proti žalovanému V. I., W. I. Z., K. XX, o zaplatenie 1 310,82 € s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO XX XXX XXX, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti doplňujúcemu uzneseniu 16C/210/2011-100 zo 16.9.2013 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e doplňujúce uznesenie.

Žalobcovi a žalovanému sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania a vedľajší účastník nemá právo na ich náhradu.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) doplňujúcim uznesením nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania.

V odôvodnení doplňujúceho uznesenia, o. i., uviedol, že o trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodol podľa § 146 ods.1 písm. c) O. s. p. a zhodne s obsahom odôvodnení opravovaného uznesenia uviedol, že samotný vstup vedľajšieho účastníka do konania nedáva nárok na priznanie náhrady trov konania, že vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu, nebol povolaný účastníkom konania, ktorému sa doposiaľ nepodarilo doručiť žalobu, poučenia ani oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, že vedľajší účastník sa v konaní od počiatku nechal zastupovať zástupcom bez toho, aby posúdil či jeho zastúpenie je na mieste, pričom prvoradou povinnosťou Združenia je poskytovať ochranu práv spotrebiteľa samotným Združením, ktoré bolo za tým účelom zriadené a až keď sa počas konania ukáže nutnosť právneho zastúpenia, môže si zvoliť zástupcu, že vedľajší účastník doručil mu 1.8.2012 vyjadrenie k žalobe, v ktorom zároveň vzniesol námietku premlčania, toto vyjadrenie však doposiaľ nedoručil žalobcovi, a preto v čase späťvzatia žaloby žalobca nemal vedomosť o námietke premlčania, t.j. nie námietka premlčania bola okolnosťou, ktorá žalobcu viedla k späťvzatíu žaloby, že procesná zodpovednosť žalobcu za trovy ktoré vzniknú žalovanému (ako vecne legitimovanému účastníkovi, ktorého označil sám žalobca) je daná § 146 ods.2 O. s. p. aj vtedy, ak je žalovaný zastúpený zástupcom, že účasť vedľajšieho účastníka však nebola vyvolaná procesným úkonom žalobcu, ale jeho vlastnou iniciatívou, že ak si vedľajší účastník zvolil advokáta od počiatku bez obozretného uváženia jeho potreby, tak si tieto trovy konania spôsobil sám, z uvedených dôvodov ich považuje za neúčelné, a preto náhradu trov konania nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného.

Proti uzneseniu podal včas odvolanie vedľajší účastník a uviedol, že súd právne svoje rozhodnutie odôvodnil § 146 ods.1 písm. c) O. s. p. a, že v situácii, keď žalobca zaviniel zastavenie konania, súd mal rozhodnúť podľa § 146 ods.2 veta prvá O. s. p. a náhradu trov konania mu mal priznať. Osobitne dal do pozornosti, najnovší Občiansky súdny poriadok Komentár - I. diel, 2. Vydanie 2012, autorov Števček/Ficová a kolektív, Beckovej edície komentovaných zákonov, nakladateľstva C. H. Beck, str.521-525, z ktorého vybral časť, ktorú citoval. Ďalej uviedol, že pokiaľ súd konštatuje, že do konania

vstúpil z vlastného podnetu, nebol povolaný účastníkom konania, tak toto zistenie súdu je správne, že postupoval presne tak, ako to konštatuje súd a ako to upravuje § 93 ods.2,3,4 O. s. p. a ako tento jeho zákonný postup odôvodňuje nepriznanie mu náhrady trov konania. Ubezpečil súd, že využívajúc svoje ústavné právo na právnu pomoc, sa nechal od počiatku zastupovať zástupcom po náležitom posúdení, že jeho zastúpenie je na mieste, aby si mohol v masovej potrebe pomoci spotrebiteľom v SR splniť svoju prvoradú povinnosť poskytnúť spotrebiteľovi ochranu jeho práv a, že pri potrebe poskytnúť pomoc spotrebiteľom proti nečestným dodávateľom a inkasným spoločnostiam, a nielen proti nim, na desiatkach súdov s SR, v stotisícoch sporov, to však schopný aj s pomocou advokátov robiť len v zlomku prípadov, v ktorých by to bolo v SR potrebné. Tvrdil, že s argumentáciou súdu, že ide z dôvodov, na ktoré súd poukazuje, o trovy neúčelné, sa už judikatúra krajských súdov (ďalej len KS) vyporiadala a za všetky poukázal, napr. na uznesenie KS Banská Bystrica 13Co/193/2012 z 30.7.2012, z ktorého citoval. Uviedol ďalej, že - podľa jeho názoru - by malo byť všeobecným celospoločenským cieľom a aj záujmom, ku ktorému by mali prispieť aj súdy, aby sa predmetná spotrebiteľská agenda rozptýlila medzi čo najviac združení a aby v každom konaní vystupoval za združenie advokát a aby týmto spôsobom sa čo najskôr táto agenda zredukovala na minimum, aby dodávatelia prestali skúšať a prestali podávať žaloby odsúdené dopredu na neúspech, ak však neriskujú ani len náhradu trov konania, skúšať sa im stále opláti a budú to robiť naďalej a zahlcovať súdy tisíckami žalôb, ktoré by inak podané nikdy neboli, že ďalší vývoj, tak ako sa vyvíja aj spotrebiteľské právo, závisí od toho, či bude môcť svoju činnosť efektívne s pomocou advokátov rozširovať, a to len za predpokladu, že mu v úspešných konaniach budú priznávané náhrady trov konania a vyhrá rezignovaný a zbedačený spotrebiteľ alebo mu náhrady trov konania priznávané nebudú, svoju hromadnú a najefektívnejšiu pomoc spotrebiteľom bude musieť ukončiť a dodávatelia a vymáhačské organizácie vyhrajú, a nič im nebude brániť naďalej v uplatňovaní premlčaných pohľadávok, pozostávajúcich nielen z istiny, ale aj nemorálnych úrokov z úverov, neplatných sankčných mechanizmov a to dokonca aj pri odstúpeniach od zmluvy, keď je nárok len na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako tomu bolo pred jeho vstupmi do konaní a ako je tomu aj v súčasnosti na súdoch, do konaní na ktorých doposiaľ nemohol z finančných a kapacitných dôvodov vstúpiť, že jeho cieľom je, aby aj advokáti zistili, že ak sa budú v spolupráci so združeniami venovať hromadne spotrebiteľskému právu, tak neskrachujú z dôvodu, že súdy nepriznávajú združeniu náhradu trov konania ani v úspešných konaniach, že len tak sa bude možné celoplošne s nečestnosťami a nemorálnosťami v spotrebiteľskom práve vyporiadať, že jemu ide o vyčistenie spotrebiteľských právnych vzťahov od „nečestnosti“ a nemorálnosti a súdy by mu v tom nemali brániť, ale by ho v tom mali podporiť, že cieľom štátu a jeho orgánov, by malo byť, vniesť do spotrebiteľských právnych vzťahov česť a morálnosť, že vzhľadom na státisíce konaní, ktoré vyvolávajú ekonomicky, materiálne a personálne vybavení dodávatelia a vymáhačské spoločnosti, nemajú neziskové združenia šancu držať so žalobcami krok, čo dodávateľom a vymáhačským spoločnostiam maximálne vyhovuje, lebo majú na súdoch voľné pole pôsobnosti, že spotrebiteľ sa sám brániť nevie a súd mu ochranu neposkytne, archívy súdov sú plné dôkazov, že v tom momente, ako sa nájde efektívny spôsob pre činnosť združení, s pomocou advokátskych kancelárií, vynoria sa ihneď úvahy o nehospodárnosti, nadbytočnosti a účelovosti právneho zastúpenia, s poukazom na množstvo vecí a náhradu trov právneho zastúpenia, že ale veď o to ide, aby sa nečestným dodávateľom a vymáhačským spoločnostiam neoplatilo skupovať premlčané pohľadávky, ktoré v sebe obsahujú nemorálne úroky, neprijateľné a teda absolútne neplatné zmluvné podmienky a znásobené sankčné mechanizmy, spoliehajúc sa na to, že neinformovaní a rezignovaní spotrebiteľia sa brániť nebudú a súd spotrebiteľom ochranu ex offo neposkytne, že pri takomto rozhodovaní o náhrade trov konania sa dodávateľom a vymáhačským spoločnostiam stále opláti zahlcovať súdy na Slovensku tisíckami ďalších žalôb, nič neriskujú. Citujúc znenie čl.169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl.38 a čl.47 Charty základných práv EÚ tvrdil ďalej, že konštatovania súdu, o neúčelnosti ním vynaložených „nákladoch“ na zastupovanie, objektívne prispievajú k ochrane hospodárskych záujmov vymáhačských a dodávateľských organizácií, ktorých hospodárska politika je založená na používaní neprijateľných zmluvných podmienok, nekalých obchodných praktík a v masovom uplatňovaní premlčaných pohľadávok, že samozrejme, z hľadiska záujmov žalobcu ide u neho (vedľajšieho účastníka) o účelové, nadbytočné a nehospodárne právne zastúpenie, že faktom je, že súdy dlhodobo vybavovali spotrebiteľskú agendu vydávaním platobných rozkazov (ďalej len PR), a to v drvivej väčšine v rozpore s § 172 ods.9 O. s. p., príp. rozsudkami pre zmeškanie, v rozpore s § 153b ods.5 písm. d) O. s. p., že mnohé súdy tak robia naďalej, preto je možné, že niektoré súdy môžu chápať jeho aktivity, len ako príčinu nárastu práce, že takýto prístup k spotrebiteľskej agende, by však už v súčasnosti nemal mať v spoločnosti miesto, že úloha súdov je pri zjednaní nápravy v spotrebiteľskom právnom prostredí jedinečná a nezastupiteľná, ide o to, ako sa jej súdy zhostia, že príčinou sú žaloby, ktoré nemali byť vôbec podané, že postup súdov, aj pri rozhodovaní o náhrade trov konania určí, či podávanie takýchto

žalôb bude bez rizika hospodárskej straty dodávateľov a vymáhačských spoločností pokračovať alebo sa veľmi rýchlo zastaví, že súdy majú nezastupiteľnú úlohu v spotrebiteľskej agende pri zvyšovaní životnej úrovne spotrebiteľov, ktorými sú vlastne všetci občania a takto majú možnosť prispievať k prosperite celej spoločnosti, že on chce byť v tomto procese nápomocný, pokiaľ mu v tom súdy SR nebudú brániť, že desaťtisíce občanov, sú v dôsledku splácania úžerníckych úverov alebo úverov zaťažených neprijateľným sankčným mechanizmom, a to často z premlčaných nárokov, od trhu odstavené a okrem základných potravín a vecí na prežitie, si nie sú schopní kúpiť žiaden spotrebný tovar, čo brzdí výrobu a celkový rozvoj spoločnosti, že účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc vyplýva z čl.47 ods.2 Ústavy SR (jeho znenie citoval) a ESLP toto právo opakovane vo svojich rozhodnutiach zaraďuje medzi základné práva, že aj on, ako občianske združenie, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“, že jeho vstupom, zastúpeného advokátom do konania, sa žalobca zrazu v súdnych konaniach začína ocitať v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože samotní spotrebiteľia sa nedokážu náležite brániť, že prax mu potvrdzuje, že najväčšie možnosti na efektívnu pomoc spotrebiteľom mu poskytuje práve inštitút vedľajšieho účastníctva a, že neinformovaný a rezignovaný spotrebiteľ nevyhľadá ani advokáta, ani združenie, a ak áno tak len výnimočne. K postaveniu združenia, ako vedľajšieho účastníka, osobitne dal do pozornosti, najnovší Občiansky súdny poriadok Komentár - I. diel, 2. Vydanie 2012, autorov Števček/Ficová a kolektív, Beckovej edície komentovaných zákonov, nakladateľstva C. H. Beck, str.327-331. Poukázal na to, že prax potvrdzuje, že sociálne aj vedomostne slabý spotrebiteľ rezignuje a prijme akékoľvek rozhodnutie, sám sa brániť nevie a na advokáta nemá, že proti PR alebo rozsudku podá opravný prostriedok len úplne výnimočne, nevie čo je premlčanie a námietku premlčania nevznesie, že žalobca ťaží z pasivity a rezignácie spotrebiteľa a práve táto nečinnosť spotrebiteľa žalobcovi vyhovuje, že svojou činnosťou naplňa vysoké ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov, ako na to poukazuje (čl.169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl.38 Charty základných práv EÚ, príslušné smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ, vnútroštátna právna úprava, najmä zák. o ochrane spotrebiteľov), že na naplňanie týchto cieľov, je odkázaný na právne služby, že aj keď je združením na ochranu spotrebiteľov, podľa svojich skúseností s aplikáciou spotrebiteľského práva na súdoch a vzhľadom na množstvo vecí, sa bez pomoci advokátov nezaobíde - v tejto súvislosti dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ, vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že má právo aj na advokáta aj na náhradu trov konania -, že súdy, ktoré mu nepriznávajú náhradu trov konania tak spôsobujú, že dodávateľovi nič nebráni hromadne uplatňovať na súdoch SR nároky, ktoré nemajú na súdoch čo robiť, nič neriskuje, že ak do konania nevstúpi, mnohé súdy mu uplatnené, aj keď neplatné nároky priznajú, a ak do konania vstúpi, buď zoberie žalobu späť alebo mu súd žalobu zamietne a na náhradu trov konania ho nezaviaže, že ak by mu súdy náhradu trov konania v úspešných konaniach priznávali, podávanie takýchto žalôb by veľmi rýchlo skončilo, že je pravdou, že do konania vstúpil z vlastnej iniciatívy, že tento jeho postup vyplýva z § 93 ods.3 O. s. p. a položil otázku, ako to odôvodňuje nepriznanie trov? Tvrdil tiež, že konštatovanie súdu, že si môže zvoliť zástupcu, až keď sa počas konania ukáže nutnosť právneho zastúpenia, nemá oporu v žiadnom právnom predpise, ba dokonca sa domnieva, že takýto postup by priamo odporoval čl.47 ods.2 Ústavy SR, na ktorý už poukazuje. K rozhodovaniu o náhrade trov konania, vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, si dovoľil poukázať, napr. na uznesenie KS Košice 1Co/78/2012 z 13.6.2012, rozsudok KS Košice 2Co/127/2012 z 15.11.2012, uznesenie KS Košice 2Cob/104/2012 z 29.6.2012, 3Co/79/2012 z 29.6.2012, 3Cob/148/2012 z 31.8.2012, 4Co/53/2012 z 19.7.2012, 4Cob/90/2012 z 31.7.2012, 5Co/102/2012 z 19.4.2012, 6Co/333/2012 z 30.11.2012, 9Co/96/2012 z 24.5.2012, 11Co/143/2012 z 31.5.2012, rozsudok KS Prešov 1Co/27/2012 z 30.5.2012, uznesenie KS Prešov 2Co/16/2012 z 23.2.2012, rozsudok KS Prešov 3Co/26/2012 z 23.5.2012, 4Co/16/2012 zo 7.9.2012, uznesenie KS Prešov 5Co/63/2012 z 22.5.2012, 6Co/16/2012 z 31.5.2012, rozsudok KS Prešov 7Co/36/2012 z 21.6.2012, uznesenie KS Prešov 8Co/21/2012 z 21.5.2012, 9Co/37/2012 zo 16.5.2012, 10Co/56/2012 zo 6.7.2012, rozsudok KS Prešov 11Co/37/2012 zo 7.6.2012, uznesenie KS Prešov 12Co/9/2012 z 29.5.2012, 13Co/47/2012 z 10.7.2012, 14Co/37/2012 z 27.8.2012, rozsudok KS Prešov 16Co/33/2012 zo 16.4.2012, uznesenie „Krajského Prešov“ 17Co/60/2012 z 15.5.2012, uznesenie KS Prešov 18Co/16/2012 z 23.2.2012, 19Co/13/2012 z 3.4.2012, 20Co/53/2012 z 31.5.2012, uznesenie KS Banská Bystrica 13Co/200/2012 z 8.8.2012, 14Co/240/2012 z 20.6.2012, 15Co/92/2012 z 10.5.2012, rozsudok KS Banská Bystrica 16Co/187/2012 z 28.6.2012, uznesenie KS Banská Bystrica 17Co/87/2012 z 25.4.2012, 41Cob/99/2012 z 27.6.2012, rozsudok KS Bratislava 9Co/352/2012 zo 14.3.2013, uznesenie KS Trnava 10Co/93/2012 z 21.3.2013, 23Co/305/2012 zo 17.4.2013, 24Co/106/2013 z 30.4.2013, uznesenie KS Nitra 7Co/194/2012 z 31.8.2012, 8Co/201/2012 z 30.11.2012, rozsudok KS Nitra 9Co/204/2012 zo 16.8.2012, uznesenie KS Nitra 25Co/179/2012 z

31.7.2012, uznesenie KS Žilina 7Co/361/2012 z 12.12.2012, 8Co/258/2012 z 31.7.2012, uznesenie KS Trenčín 4Co/270/2012 z 28.9.2012, 6Co/235/2012 z 27.11.2012, 17Co/179/2012 z 31.7.2012 a 19Co/280/2012, z 27.12.2012. Z niektorých osobitne vybral. Konkrétne vybral z uznesenia KS Košice 9Co/59/2012 z 30.4.2012, 9Co/106/2012 z 31.7.2012, z uznesenia KS Nitra 9Co/228/2012 z 31.8.2012, 9Co 172/2012 z 23.8.2012, 25Co/179/2012 z 31.7.2012, z uznesenia KS Banská Bystrica 16Co/186/2012 z 28.6.2012, 15Co/92/2012 z 10.5.2012, z uznesenia KS Trenčín 17Co/220/2012 z 18.7.2012, z uznesenia KS Banská Bystrica 13Co/193/2012 z 30.7.2012, 13Co/200/2012 z 8.8.2012 a z uznesenia KS Prešov 1Co/8/2012 z 31.5.2012 (vybraté časti citoval). Poznamenal, že na požiadanie ktoréhokoľvek z rozhodnutí, na ktoré v tomto odvolaní poukazuje súdu zašle, že žalobca ich, ako účastník konaní má všetky k dispozícii a, že poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-279/09. Do pozornosti dal aj novelizované znenie § 137 O. s. p. (časť jeho znenia citoval). Z uvedených dôvodov navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a priznať mu náhradu trov celého konania, pričom podrobne uviedol, z čoho doterajšie trovy konania pozostávajú.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu si dovoľil poukázať na to, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.č.250/07 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p.) a zastával názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, že podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotný vedľajší účastník má v radoch členov, ktorí majú evidentne právnické vzdelanie, že podľa § 25 zák.č.250/07 Z. z. má pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, že tieto právne závery ustálil aj KS v Bratislave vo svojom rozhodnutí 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zast., že ak by predsa len z nejakého dôvodu bolo nutné, aby bol vedľajší účastník zastúpený advokátom, tak bez práva na náhradu trov konania, lebo inak by nebol dôvod na jeho pripustenie, keďže by nevedel naplniť predmet svojej činnosti, že z uvedeného je zrejmé, že zástupenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a nadbytočné, že obdobný názor vyjadril aj KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 17Co/164/2012, že - ako vyplýva z dôvodovej správy k zák.č.384/08 Z. z. - cieľom novelizácie O. s. p. bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov a, že má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Ďalej uviedol, že má z vlastných skúseností vedomosť, že vedľajší účastník vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania, že z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade, navyše viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu, čím konanie predlžuje a navyšuje trovy konania a, že rovnaký právny názor vyjadril aj KS v Košiciach v rozhodnutí 6Co/141/2012. Dovoľil si poukázať na to, že uvedenú činnosť by mal byť schopný účelne zabezpečiť aj samotný vedľajší účastník, že jeho paušálny vstup, zastúpeného advokátom, do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zast., že obdobný právny názor vyslovil aj KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 17Co/91/2012 a vzhľadom na to, že vedľajší účastník udelil zástupcovi generálnu plnú moc, z ktorej vyplýva, že advokát má vykonávať úkony právnych služieb bez ďalšieho konkrétneho pokynu vedľajšieho účastníka, je tu dôvodná pochybnosť, či on samotný má vedomosť o tom, že vstúpil do predmetného konania a, že z uvedeného je zrejmé, že nemohlo dôjsť k naplneniu podstaty úkonu právnej služby príprava a prevzatie, vrátane prvej porady s klientom. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O. s. p., že v predmetnom konaní nevystupuje vedľajší účastník ako splnomocnený zástupca žalovaných, pričom títo o jeho vstupe do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/35/2012, ako aj v rozhodnutí 13Co/36/2012 a dovoľil si upozorniť, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania, že obdobný názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II.ÚS78/03, ako aj KS

v Banskej Bystrici v rozhodnutí 16Co/100/2012. Pokiaľ vedľajší účastník v podanom odvolaní, v súvislosti s dôvodnosťou svojich trov konania, poukazuje na § 137 O. s. p., uviedol, že on však zastáva názor, že vstúpil do konania na strane žalovaného, že žalovaného v konaní nezastupuje, citoval právny názor KS v Prešove vyjadrený v rozhodnutí 13Co/40/2012, že obdobný právny názor vyjadril aj v rozhodnutí 13Co/35/2012, že z uvedeného dôvodu nemožno pri zdôvodňovaní oprávnenosti nároku na náhradu trov konania argumentovať uvedeným ust., nakoľko toto priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci. Zároveň zastával názor, že ust. Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré poukázal vedľajší účastník sa týkajú všeobecnej ochrany spotrebiteľa a, že žiadne z predmetných ust. nepoukazuje na to, žeby sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi a uplatňovať si náhradu trov konania, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľovi poskytovali priamo právnické osoby. Zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť súd správne prihliadol a náhradu trov konania mu nepriznal. Na základe uvedeného navrhol napadnutý výrok o trovách konania preskúmať a v zmysle § 219 O. s. p. potvrdiť. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní, ktoré vyčíslil.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a dopĺňujúce uznesenie potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správne, jeho odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody napadnutého uznesenia sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie, lebo podstatná časť v ňom uvedených skutočností, nemá pre rozhodnutie v prejednávanej veci nijaký právny význam.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že i podľa samotného § 9 bod 5. jeho Stanov sú jeho výdavkami výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zastúpením v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého

konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zastupovanie splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacím konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov, žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O. s. p. priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku a žalovaný žiadne trovy neuplatnil.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.